

Ján Stebila

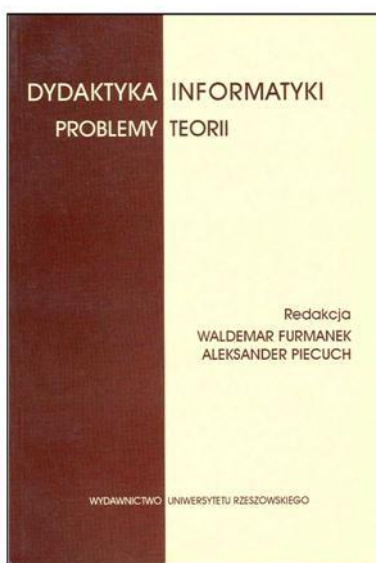
RECENZJA

Waldemar Furmanek, Aleksander Piecuch, *Dydaktyka informatyki. Problemy teorii*, ss. 265, ISBN 83-7338-079-5, Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2004

Jednym z największych wyzwań współczesnej edukacji dla społeczeństwa informacyjnego jest kształcenie w zakresie technologii informacyjnych. Jak dotąd polskie Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu (MENiS) zadbało o profesjonalne wyposażenie szkolnych pracowni informatycznych i aktualnie coraz większy nacisk kładzie się na kształcenie nowych kadr nauczycieli w tym zakresie. Pomimo ponad 30-letniego doświadczenia w nauczaniu informatyki jako przedmiotu szkolnego, nadal istnieje zapotrzebowanie na opracowania z zakresu dydaktyki informatyki, jako jednej z najbardziej dynamicznie rozwijającej się subdyscypliny pedagogiki.

Recenzowana publikacja jest zbiorem opracowań naukowych różnych autorów, którzy prezentują swoje przemyślenia dotyczące różnorodnych aspektów dydaktyki informatyki oraz jej interdyscyplinarnego charakteru. W problematykę monografii wprowadza artykuł Waldemara Furmanka, rozważającego konstytutywne zadania dydaktyki informatyki. Autor nakreśla także kierunki niezbędnych zmian systemu edukacji, by stał się on lepiej dostosowany do potrzeb kształtującego się społeczeństwa informacyjnego.

Studium problemów teorii dydaktyki informatyki zostało ujęte w trzy części. Pierwsza z nich omawia wybrane problemy przemian cywilizacyjnych. Waldemar Furmanek charakteryzuje ewolucję tych procesów, skutki postępu i upowszechnienia nowych technologii informacyjnych, oraz analizuje podstawowe cechy społeczeństwa informacyjnego. Przytacza także podstawowe dokumenty Rady Europy i Polski odnoszące się do edukacji informacyjnej. Michał Goliński porusza kwestię problemów definicyjnych, pomiarów oraz możliwości statystycznego opisu społeczeństwa informacyjnego.

czeństwa informacyjnego. Rozważania Piotra Sienkiewicza przedstawiają wyzwania współczesnej cywilizacji i edukacji. Pierwszą część dopełnia opis celów i założeń edukacji informatycznej jako głównego komponentu w procesie kształtowania społeczeństwa informacyjnego w Polsce. W ramach tego opracowania Dorota Bazuń i Beata Trzop prezentują interesujące wyniki badań na temat użytkowników sieci Internet.

Dydaktyka informatyki jako subdyscyplina pedagogiki zostaje poddana analizie w drugiej części monografii. Informatykę jako naukę o przetwarzaniu informacji, jej psychopedagogiczne aspekty oraz wykorzystanie we wspomaganiu uczenia się i nauczania szeroko opisuje Stanisław Juszczyk. Natomiast Waldemar Furmanek wzbogaca tę tematykę także o opis modeli współczesnej dydaktyki informatyki. Tę część monografii zamykają rozważania Janusza Morbitzera z zakresu metodyki wykorzystania komputerów w edukacji.

Część trzecia, ostatnia, traktuje o teleologii (celach) edukacji informacyjnej. Na podstawie dokumentów reformy oświaty w Polsce, Aleksander Piecuch przedstawia analizę celów, zadań szkoły, treści nauczania i osiągnięć w zakresie przedmiotów informatycznych dla wszystkich szczebli edukacyjnych. Dalsze rozważania autorów dotyczą naczelných celów kierunkowych edukacji informacyjnej. Waldemar Furmanek wskazuje na: różnice, zakres przenikania i system zależności między kulturą techniczną, kulturą informatyczną a kulturą informacyjną. Główne składniki kultury informacyjnej (kulturę języka, kulturę myśli, kulturę czynu) opisuje Bogdan Stefanowicz. Ponadto autor zwraca także uwagę na rolę informacji, jako czynnika kulturotwórczego i nośnika kultury. Zadania edukacji informacyjnej i dydaktyki informatyki rozważa Waldemar Furmanek w kolejnych swoich opracowaniach. Do refleksji nad modelem kształcenia informatycznego studentów skłania lektura artykułów Krystyny Polańskiej i Tadeusza Piątka. Dokonują oni omówienia niezależnie przeprowadzonych badań własnych w zakresie problematyki rozwoju kultury informacyjnej studentów SGH oraz Uniwersytetu Rzeszowskiego. Całość monografii zamykają rozważania Waldemara Furmanka na temat kluczowych umiejętności technologii informacyjnych.

Monografia skierowana jest do grona pracowników nauki zaangażowanych w tworzenie kształtu współczesnej dydaktyki informacyjnej oraz nauczycieli i studentów zainteresowanych edukacją informatyczną dzieci, młodzieży i dorosłych.